

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 8. september 2022 av Høyesterett i avdeling med

dommer Bergljot Webster
dommer Kristin Normann
dommer Ingvald Falch
dommer Cecilie Østensen Berglund
dommer Erik Thyness

HR-2022-1707-A, (sak nr. 22-025662STR-HRET)
Anke over Eidsivating lagmannsretts dom 25. januar 2022

A

(advokat Halvard Helle)

mot

Påtalemyndigheten

(statsadvokat Alf Butenschøn Skre)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Østensen Berglund:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder forståelsen av straffeloven § 185 om diskriminerende eller hatefulle ytringer som fremsettes offentlig. Nærmere bestemt er spørsmålet om uttrykket «dra tilbake til Somalia så får du det mye bedre, for der får du ikke noe NAV», fremsatt av en voksen overfor et barn, rammes av bestemmelsen.
- (3) A ble i desember 2020 tiltalt for overtredelse av straffeloven § 185 første ledd første punktum, jf. andre ledd. Grunnlaget for tiltalen er at han samme høst skulle ha fremsatt flere krenkende ytringer overfor B.
- (4) Ved Romerike og Glåmdal tingretts dom 27. august 2021 ble A frifunnet. Retten fant det bevist at A hadde sagt «dra tilbake til Somalia så får du det mye bedre, for der får du ikke noe NAV». Den mente uttalelsen var av innvandringsfiendtlig karakter og nærliggende å tolke som krenkende, men at konteksten den var fremsatt i var utydelig. Uttalelsen ble derfor vurdert som en innvandringspolitisk ytring som lå innenfor marginene for lovlige smakløse ytringer. Andre mer alvorlige ytringer som var en del av tiltalen, ble ikke funnet bevist.
- (5) Påtalemyndigheten anket dommen til Eidsivating lagmannsrett. Anken gjaldt lovanvendelsen.
- (6) Eidsivating lagmannsrett avsa 25. januar 2022 dom med slik domsslutning:
- «A, født 00.00.1963, dømmes for overtredelse av straffeloven § 185 første ledd første punktum, jf. annet ledd, til fengsel i 30 – tretti – dager. Fullbyrdelsen utsettes med en prøvetid på 2 – to – år, jf. straffeloven § 34. I tillegg dømmes A til å betale en bot på 25 000 – tjuefemtusen – kroner, subsidiært fengsel i 15 – femten – dager.»
- (7) Lagmannsretten kom til at utsagnet var en grov nedvurdering av fornærmede, og at det var kvalifisert krenkende, slik at det utgjorde en diskriminerende eller hatefull ytring. Den la særlig vekt på at fornærmede var et barn.
- (8) A har anket til Høyesterett over lovanvendelsen og straffutmålingen. Han har i korthet gjort gjeldende at ytringen, vurdert i sin sammenheng, ikke rammes av straffeloven § 185. Om den skulle være straffbar, ligger den i nedre sjikt av anvendelsesområdet slik at straffen bør settes betydelig ned. Under saksforberedelsen for Høyesterett er det utenfor ankegrunnene gjort gjeldende at lagmannsretten har misforstått kravet til eventuelt forsett, og at lagmannsretten begikk en saksbehandlingsfeil da den tok stilling til tiltaltes skyld uten bevisførsel knyttet til hvordan fornærmede fremsto aldersmessig på gjerningstidspunktet. Det er derfor prinsipalt lagt ned påstand om frifinnelse, subsidiært opphevelse av lagmannsrettens dom med ankeforhandling og atter subsidiært at straffen settes ned.

- (9) Påtalemyndigheten har gjort gjeldende at lagmannsrettens vurdering av de objektive straffbarhetsvilkårene er korrekt, men har sluttet seg til forsvarerens syn om at lagmannsrettens formulering av forsettet er uriktig, og at det foreligger en saksbehandlingsfeil. Det er lagt ned påstand om at lagmannsrettens dom og ankeforhandling må oppheves selv om Høyesterett skulle komme til at ytringen rammes av straffeloven § 185.
- (10) Under ankeforhandlingen ble det avspilt et kort videopptak som viste deler av hendelsesforløpet.

Mitt syn på saken

De faktiske forholdene

- (11) Den 11. august 2020 var tiltalte A, som var 57 år på tidspunktet, på Jessheim togstasjon sammen med sin kone. Han var beruset. Fornærmede B, som da var 16 år og 10 måneder gammel, var på togstasjonen sammen med noen venninner. Både tiltalte og fornærmede er norske statsborgere. Fornærmede har somalisk bakgrunn og hadde på det aktuelle tidspunktet et tørkle på hodet.
- (12) De nærmere faktiske forholdene som tingretten fant bevist, er beskrevet slik i tingrettens dom:

«Ut fra bevisførselen legger retten til grunn at tiltalte [...] var på togstasjonen på Jessheim. På Jessheim stasjon sa tiltalte til fornærmede «Allah være med deg» [...] Fornærmede skal så ha spurt hva tiltalte mente med sitt utsagn, hvorefter situasjonen deretter skal ha eskalert ved at blant annet vitnene [to av fornærmedes venninner] ble involvert i en kranglete ordveksling med tiltalte. [...]

Ut fra bevisførselen er det uklart for retten hva som deretter skal ha skjedd utover at konfliktnivået mellom tiltalte, vitnene, tiltaltes kone og fornærmede økte betraktelig, og at det skal ha vært en del skriking frem og tilbake.

[Ett av vitnene] filmet på et tidspunkt deler av ordvekslingen mens situasjonen pågikk. På videoen som er fremlagt for retten er det noe uklar lyd. På videoen høres det ut som tiltalte roper «dra tilbake til Somalia så får du det mye bedre, for der får du ikke noe NAV», som er ett av utsagnene som er tatt med i tiltalen. Videre hører man at en kvinne i videoen roper «han prøvde å være snill».

- (13) A erkjente i tingretten å ha sagt «Allah være med deg» og at han, da konflikten eskalerte, også sa «dra tilbake til Somalia så får du det mye bedre». Han forklarte at han ikke hadde kommentert hudfarge eller religion, men generelt mente at mennesker som trenger bistand bør få det i hjemlandet sitt.
- (14) Både tingretten og lagmannsretten fant det bevist at tiltalte hadde uttalt «dra tilbake til Somalia så får du det mye bedre, for der får du ikke noe NAV», og det var denne uttalelsen som dannet grunnlaget for domfellelsen i lagmannsretten.
- (15) I skranken for Høyesterett har aktor anført at Høyesterett ved vurderingen av om ytringen rammes av straffeloven § 185 også bør legge vekt på at A under diskusjonen ba

fornærmede om «å dra til helvete». Han har vist til at dette fremkommer tidligere i videoopptaket. Forsvarer har, under henvisning til at dette utsagnet verken er omhandlet i tidligere avgjørelser eller i påtegninger fra påtalemyndigheten, motsatt seg dette.

- (16) Etter mitt syn er det klart at lovanvendelsen må prøves basert på forholdene slik de er beskrevet av tingretten og gjengitt av lagmannsretten. Det avspilte videoopptaket i Høyesterett viser kun en kort sekvens av hva tingretten har beskrevet som en lengre kaotisk og uoversiktlig situasjon der det til dels var uklart hvem som sa hva til hvem. Faktum her skiller seg fra forholdet i Rt-1984-1359, der et radioprogram i sin helhet ble avspilt for retten for å vise sammenhengen. Selv om ytringen må tolkes ut fra konteksten den er fremsatt i, ville en slik tilnærming som aktor tar til orde for raskt ha medført at Høyesterett måtte gått inn i en bevisvurdering som retten ikke kan foreta, jf. straffeprosessloven § 306 andre ledd. Jeg finner derfor ikke å kunne legge vekt på denne uttalelsen.

Vernet mot hatefulle ytringer – straffeloven § 185

Rettslige utgangspunkter

- (17) Straffeloven § 185 første ledd første punktum rammer «den som forsettlig eller grovt uaktsomt offentlig setter frem en diskriminerende eller hatefull ytring». I bestemmelsens andre ledd er det nærmere presisert hvilke ytringer som omfattes. Den lyd på gjerningstidspunktet slik:

«Med diskriminerende eller hatefull ytring menes det å true eller forhåne noen, eller fremme hat, forfølgelse eller ringeakt overfor noen på grunn av deres

- a) hudfarge eller nasjonale eller etniske opprinnelse,
- b) religion eller livssyn,
- c) homofile orientering, eller
- d) nedsatte funksjonsevne.»

- (18) Straffeloven § 185 viderefører den tidligere bestemmelsen i straffeloven 1902 § 135 a, som ble vedtatt i 1970 for å oppfylle Norges forpliktelser etter FN-konvensjonen om avskaffelse av alle former for rasediskriminering (RDK), jf. Ot.prp. nr. 8 (2007–2008) side 247. I særmerknaden til § 185 på side 343 er det presisert at § 135 a skulle videreføres «slik denne bestemmelsen nå må forstås i lys av nylige lovendringer og relevante uttalelser fra FNs rasediskrimineringskomité (CERD)». Konvensjonen er behandlet av Høyesterett i flere avgjørelser de senere årene. Det samme gjelder betydningen av ytringsfriheten, som er viet stor plass ved fastsettelse av terskelen som er oppstilt i rettspraksis om straffansvar for rent sjikanøse eller rasistiske ytringer. Slik jeg oppfatter partenes anførsler, er det ikke fremkommet kildemateriale som ikke er dekket av disse avgjørelsene. Jeg nøyer meg derfor med å vise til den oppsummeringen av forståelsen av bestemmelsen som er gitt i HR-2020-2133-A avsnitt 40 til 42:

«(40) Ved fastleggelsen av terskelen for hvilke ytringer som skal lede til straffansvar etter straffeloven § 185, står ytringsfriheten sentralt, og den medfører etter omstendighetene at straffeloven § 185 må tolkes innskrenkende. Dette gjelder også ved ytringer som fremsettes offentlig mot utsatte enkeltpersoner eller grupper, men det vil her stå sentralt i hvilken

grad de aktuelle ytringene nyter vern etter Grunnloven § 100 eller EMK artikkel 10.

- (41) Sjikanøse eller rasistiske ytringer, i form av rene personangrep på utsatte enkeltpersoner eller grupper, nyter et helt beskjedent grunnlovsværn – om noe vern overhodet – i avveiningen mot diskrimineringsvernet, som også er en viktig menneskerettighet. Ved at bare kvalifisert krenkende utsagn rammes av straffansvaret, gir likevel ikke enhver uttalelse som kan påvirke den utsatte enkeltpersonen eller gruppen i negativ retning, grunnlag for straffansvar. Avgjørende er om utsagnene innebærer en grov nedvurdering av den utsatte enkeltpersonens eller gruppens menneskeverd, på grunn av ett eller flere av diskrimineringsgrunnlagene § 185 andre ledd bokstav a til d.
- (42) Det kan innvendes at også «diskriminerende holdninger [bør] bekjempes ved at de uønskede ytringene kommer til uttrykk offentlig og imøtegå», jf. St. meld nr. 26 (2003–2004) side 72. Jeg kan imidlertid ikke se at dette hensynet gjør seg gjeldende med noen særlig tyngde for rent sjikanøse eller rasistiske personangrep. Ved slike ytringer tilsier tvert imot de hensyn som ligger til grunn for det rettslige vernet av utsatte enkeltpersoner og grupper, at terskelen for straffansvar i § 185 ikke må settes for høyt.»
- (19) Jeg tilføyer at det også fremgår av rettspraksis at det utenfor kjerneområdet for ytringsfriheten, gjelder en «relativt rommelig margin for smakløse ytringer», jf. blant annet HR-2020-184-A avsnitt 28.
- (20) Det er altså etter rettspraksis kvalifisert krenkende utsagn knyttet til alternativene i straffeloven § 185 som omfattes av bestemmelsen.
- (21) I saken her oppstår spørsmålet om denne terskelen også kommer til anvendelse der fornærmede er under 18 år, eller om det da skal anvendes en annen terskel. Etter mitt syn er det ikke tvilsomt at terskelen er den samme. Den er utledet av lovens ordlyd, som gjennom uttrykkene true, forhåne, fremme hat, forfølgelse eller ringeakt viser at det skal noe til før bestemmelsen er overtrådt. Den fremsatte ytringen må imidlertid tolkes ut fra konteksten, og her vil det forhold at fornærmede er et barn, kunne få betydning. Slik har også lagmannsretten forstått bestemmelsen. Dette kommer jeg kommer nærmere tilbake til.
- (22) Jeg tilføyer at ved tolkningen av ytringer som kan falle innunder § 185, fremgår det av langvarig rettspraksis at det er avgjørende «hvordan den alminnelige tilhører vil oppfatte utsagnet ut fra den sammenheng det er fremsatt», jf. blant annet HR-2020-2133-A avsnitt 26 med videre henvisninger. Samtidig skal det anvendes et såkalt «forsiktighetsprinsipp», som innebærer at «ingen skal risikere strafferettslig ansvar ved at utsagn tillegges et meningsinnhold som ikke er uttrykkelig uttalt, med mindre et slikt innhold med rimelig stor sikkerhet kan utledes av sammenhengen», jf. samme dom avsnitt 27 med videre henvisning.

Den konkrete vurderingen

- (23) I saken her er det ikke tvilsomt at ytringen som tiltalte fremsatte på Jessheim togstasjon ble fremsatt «offentlig» og var rettet mot «noen», det vil si fornærmede.

- (24) Spørsmålet er om uttrykket «dra tilbake til Somalia så får du det mye bedre, for der får du ikke noe NAV» omfattes av straffeloven § 185. Som det fremgår av faktumgjengivelsen foran, startet tiltalte en diskusjon da han uten forutgående kontakt sa «Allah være med deg» til fornærmede og hennes venninner. De besvarte dette med et spørsmål om hva han mente. Utover i krangelen som oppsto, kom ytringen om Somalia og NAV.
- (25) Som forsvarer har pekt på, har ytringen isolert sett ingen direkte referanse til fornærmedes bakgrunn, hudfarge eller religion. Jeg finner det likevel klart at den alminnelige tilhører ville oppfatte utsagnet om å dra tilbake til Somalia slik at det var knyttet til hennes afrikanske bakgrunn, hennes antrekk og hudfarge. Utsagnet innebar et verbalt personangrep på fornærmede, og fremstår som diskriminerende. Den delen av utsagnet som knytter seg til NAV, må ut fra konteksten forstås slik at tiltalte mente å gi uttrykk for at personer med fornærmedes utseende og klesdrakt, normalt mottar ytelser fra NAV og at de derfor burde reise tilbake til hjemlandet sitt. En slik forståelse underbygges av hans erkjennelse for tingretten om at personer som trenger bistand, kan få det i hjemlandet sitt.
- (26) Av tidligere rettspraksis er det særlig tre avgjørelser som er av interesse for den konkrete vurderingen som skal foretas her. De første to er avsagt etter straffeloven 1902 § 135 a. I Rt-2012-536 *dørvakt* hadde tiltalte, som var nektet adgang til et utested, gjentatte ganger kalt dørvakten for «jævla neger» eller «jævla svarting». Tiltalte hadde dessuten fremsatt beskyldninger mot dørvakten om at han på grunn av hudfarge/etnisk opprinnelse var uegnet for det arbeidet han utførte. I avgjørelsen HR-2018-674-A *krangel* hadde tiltalte under en opphetet krangel med fornærmede kalt ham «jævla neger». I HR-2020-2133-A *Potetbaker'n* hadde en kvinne i en kø utenfor et gatekjøkken uten foranledning blant annet sagt til en ung gutt på 18 år «kom deg tilbake til Afrika der du kommer fra, jævla utlending». I alle disse tre sakene kom Høyesterett til at straffebudet var overtrådt, men i dørvaktdommen er det uttrykkelig sagt at overtredelsen lå i nedre sjikt.
- (27) I saken her er det ikke brukt banneord, skjellsord eller andre kraftfulle uttrykk. Selv om dette i seg selv ikke behøver å være avgjørende, innebærer det etter mitt syn at uttalelsen i saken her fremstår som mindre krenkende enn om det hadde vært benyttet et slikt forsterkende uttrykk som for eksempel «jævla». Selv om ytringen var klart sårende, smakløs og fornærmende, mener jeg den ikke ville vært kvalifisert krenkende dersom den hadde vært fremsatt overfor en voksen. Ved vurderingen har jeg lagt særlig vekt på at det fremgår av langvarig rettspraksis at det også utenfor kjerneområdet for ytringsfriheten, gjelder en relativt rommelig margin for smakløse ytringer.
- (28) Et særlig forhold i saken her er imidlertid at ytringen ble fremsatt overfor et barn av en godt voksen person. Dette er en del av konteksten som ytringen skal forstås i, jf. blant annet HR-2020-2133-A avsnitt 47, hvor nettopp aldersforskjellen mellom tiltalte og fornærmede er trukket frem. Slik jeg ser det, må det legges betydelig vekt på at både små barn og ungdommer er sårbare for denne type ytringer som knytter seg til deres etnisitet. Det fremgår videre av Innst. S nr. 270 (2003–2004) punkt 4.5.1 at barn og unge med minoritetsbakgrunn rammes ekstra hardt av rasistiske utsagn. Beskyttelsen av barns personlige integritet var da også noe bakgrunnen for bestemmelsen i Grunnloven § 104 om beskyttelse av barns menneskeverd, jf. Dokument 16 (2011–2012) Menneskerettighetsutvalget, side 193.
- (29) Lagmannsretten har lagt til grunn at «når utsagnets språklige innhold sammenholdes med konteksten – herunder at tonen var amper, at tiltalte var voksen og fornærmede var et barn

– finner lagmannsretten det klart at den alminnelige tilhører oppfattet utsagnet som en grov nedvurdering fremsatt overfor fornærmede fordi hun ble oppfattet som somalisk.»

- (30) Jeg har kommet til samme resultat som lagmannsretten, men mener ytringen er helt i grenseland av hva som er straffbart overfor barn. Som nevnt over, mener jeg ytringen ikke ville vært straffbar om den hadde vært fremsatt overfor en voksen.
- (31) Min konklusjon er dermed at den fremsatte ytringen overfor den mindreårige er en diskriminerende og hatefull ytring som overstiger terskelen for straffansvar i straffeloven § 185.

Forsett og saksbehandlingsfeil

- (32) Straffeloven § 185 rammer både forsettlig og grovt uaktsomme ytringer. I saken her har lagmannsretten bygget på at tiltalte handlet forsettlig. Etter straffeloven § 22 må forsettet dekke gjerningsbeskrivelsen. Fornærmedes alder er ikke en del av gjerningsbeskrivelsen i § 185, men kan tillegges vekt ved vurderingen av om ytringen rammes av straffebudet. Når ytringen skal tolkes i den sammenheng den er fremsatt, må forsettet dekke de deler av konteksten som er av sentral betydning for at ytringen blir straffbar. Jeg viser her til HR-2017-568-A avsnitt 18, og tilføyer at etter straffeloven § 25 skal enhver bedømmes etter sin oppfatning av den faktiske situasjonen på handlingstidspunktet. Dette omfatter alle faktiske forhold som har betydning for skyldspørsmålet, jf. Magnus Matningsdal, Norsk Lovkommentar, straffeloven § 25 note 147, Rettsdata, revidert 1. januar 2022.
- (33) Ved vurderingen av om tiltalte var klar over at ytringen ble fremsatt overfor et barn, har lagmannsretten lagt følgende til grunn:
- «[...] Selv om det for lagmannsretten ikke har vært bevisførsel om hvordan fornærmede fremsto aldersmessig på gjerningstidspunktet, finner lagmannsretten det likevel bevist ut over enhver rimelig tvil at tiltalte på gjerningstidspunktet i det minste holdt det for mulig at fornærmede var under 18 år, og at han likevel valgte å fremsette den omhandlede ytringen. Kravet til forsett er da oppfylt også hva gjelder fornærmedes alder, jf. straffeloven § 22 første ledd bokstav c).»
- (34) Lagmannsretten beskrivelse av tiltaltes forsett er nært knyttet opp til ordlyden i straffeloven § 22, men er likevel utilstrekkelig. For å konstatere eventuelt forsett skal det også fremgå at tiltalte *bevisst* tok det standpunktet at han ville fremsatt ytringen selv om fornærmede skulle være under 18 år. jf. blant annet jf. HR-2018-587-U avsnitt 17 om positiv innvilgelse. Dette innebærer at lagmannsrettens dom bør oppheves i medhold straffeprosessloven § 342 andre ledd nr. 1.
- (35) Påtalemyndighetens anke til lagmannsretten var begrenset til lovanvendelsen under skyldspørsmålet. Ettersom tingretten fant at ytringen ikke var straffbar, inneholder ikke domsgrunnene noe om hvordan fornærmede aldersmessig fremsto på gjerningstidspunktet. Tingrettens domsgrunner ga dermed ikke et tilstrekkelig grunnlag for å avsi dom i lagmannsretten, og retten skulle ha opphevet tingrettens dom, jf. straffeprosessloven § 343 nr. 8 og § 345 andre ledd andre punktum. Det foreligger derfor en saksbehandlingsfeil, som bør lede til opphevelse, jf. § 342 andre ledd nr. 3.

- (36) Ettersom lagmannsretten skulle opphevet tingrettens dom, mener jeg Høyesterett må oppheve både lagmannsrettens dom og tingrettens dom med hovedforhandling, jf. straffeprosessloven § 347.

Konklusjon

- (37) Jeg stemmer for denne

D O M :

Lagmannsrettens dom og tingrettens dom med hovedforhandling oppheves.

- (38) Dommer **Normann:**

Dissens

- (39) Jeg er kommet til at den fremsatte ytringen ligger under terskelen for hva som omfattes av straffeloven § 185.
- (40) Jeg slutter meg til førstvoterendes redegjørelse for de rettslige utgangspunktene. Dette innebærer at jeg er enig i med henne i at det i den konkrete vurderingen kan ha betydning for hvordan den fremsatte ytringen skal tolkes, at mottakeren – fornærmede – var et barn, selv om den generelle terskelen for straffbarhet skal være den samme.
- (41) Førstvoterende er kommet til at ytringen «ikke ville vært kvalifisert krenkende dersom den hadde vært fremsatt overfor en voksen», jf. avsnitt 27, men tillå det avgjørende betydning at ytringen ble fremsatt «overfor et barn», jf. avsnitt 28. Jeg er enig med henne i at ytringer fremsatt overfor et barn ofte vil oppfattes mer sårende og krenkende enn om den samme ytringen hadde vært fremsatt overfor en voksen. Men jeg er ikke enig med henne i at «den fremsatte ytringen overfor den mindreårige er en diskriminerende og hateful full ytring som overstiger terskelen for straffansvar etter straffeloven § 185», jf. avsnitt 31.
- (42) Tiltaltes ordvalg er i seg selv ikke spesielt grovt. Noen grov nedvurdering av fornærmedes eller en gruppes menneskeverd kan jeg ikke se at det er tale om. Jeg er imidlertid enig i at ytringen fremstår som sårende, smakløs og fornærmende. Dette gjelder særlig når ytringen er fremsatt overfor en mindreårig. På den annen side kan jeg vanskelig se at det her uten videre skal være avgjørende om fornærmede hadde vært 18 år eller – som i vår sak – et barn på 16 år og 10 måneder.
- (43) Samtidig er det nokså uklart hvordan ytringen nærmere skal tolkes. Særlig gjelder dette referansen til NAV, som nok lett kan forstås som en insinuasjon om at somaliere er avhengig av NAV-bistand når de kommer til Norge. Men dette ble ikke sagt uttrykkelig. Som det fremgår av den rettspraksis førstvoterende viser til, skal det ved tolkningen anvendes en forsiktighetsregel som jeg mener her må komme tiltalte til gode. Jeg minner i denne sammenheng om at det fremgår av tingrettens dom at konteksten og sammenhengen utsagnet ble uttalt i, fremstår som «utydelig».

- (44) Jeg legger videre vekt på at det også utenfor ytringsfrihetens kjerneområde, som vi her er, «gjelder en relativt romslig margin for smakløse ytringer», se blant annet HR-2020-184-A avsnitt 28 som førstvoterende viser til. Dette innebærer at det også i situasjoner som her er rom for å velge smakløse ord og formuleringer uten at dette medfører straffansvar. Skulle den ytringen tiltalte fremsatte bedømmes som en overtredelse av straffeloven § 185, har jeg vanskelig for å se at den «relativt romslige marginen» gis et innhold.
- (45) Jeg stemmer på denne bakgrunn for at tiltalte frifinnes.
- (46) Dommer **Falch:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med annenvoterende, dommer Normann.
- (47) Dommer **Thyngess:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende, dommer Østensen Berglund.
- (48) Dommer **Webster:** Likeså.
- (49) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

Lagmannsrettens dom og tingrettens dom med hovedforhandling oppheves.